

83. sz. Ajánlás

a munkaerőpiaci szolgáltatás szervezetéről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze San Franciscóba, és amely 1948. június 17-én harmincegyedik ülészakára ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy elfogad a munkaerőpiaci szolgáltatás szervezetéről szóló különböző javaslatokat, - amely kérdés az ülészak napirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat a munkaerőpiaci szolgáltatásról szóló 1944. évi Ajánlást, illetve a a munkaerőpiaci szolgáltatásról szóló 1948. évi Egyezményt kiegészítő Ajánlásként adja közre,

a mai napon, 1948. július 9-én, elfogadja az alábbi Ajánlást, amely a "Munkaerőpiaci szolgáltatásról szóló 1948. évi Ajánlás" néven idézhető.

Mínt hogy a munkaerőpiaci szolgáltatásról szóló 1944. évi Ajánlás és a munkaerőpiaci szolgáltatásról szóló 1948. évi Egyezmény a szervezetekre vonatkozik, és kívánatos annak előírásait további Ajánlások révén kiegészíteni.

A Konferencia javasolja, hogy minden egyes tagállam alkalmazza az alábbi rendelkezéseket olyan gyorsan, ahogy azt a hazai feltételek megengedik, és jelentse a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnak, az Igazgató Tanács kérése szerint, azokat az intézkedéseket, amelyeket azok érvényesítése érdekében megtett.

I. ÁLTALÁNOS SZERVEZET

1. Az ingyenes állami foglalkoztatási szolgálat egy központból, helyi irodákból, és, ahol szükséges, körzeti irodákból áll.

2. A foglalkoztatási szolgálat felállításának elősegítéséért és biztosításáért egységes és koordinált állami igazgatást, rendelkezéseket kell létre hozni-

- (a) a központ által kiadandó államigazgatási utasítások tekintetében;
- (b) a foglalkoztatási szolgálat személyzetére és anyagi eszközeire vonatkozó minimális állami szint meghatározására;
- (c) a hivatalnak a kormány által történő megfelelő finanszírozására;
- (d) az alacsonyabbról a magasabb igazgatási szinteknek történő rendszeres jelentésekre;
- (e) a regionális és helyi hivatalok országos szintű ellenőrzésére, és
- (f) a központi, regionális és helyi tisztviselők (beleértve a felügyelő személyzetet is) közötti rendszeres konferenciákra.

3. A foglalkoztatási szolgálat megfelelő intézkedéseket köteles hozni a szükséges együttműködésre a vállalatvezetéssel, a munkavállalók képviselőivel és azokkal a testületekkel, amelyeket azon célból állítottak fel, hogy az egyes körzetek, kiemelt vállalkozások, iparágak vagy iparágak csoportja speciális foglalkoztatási problémáit tanulmányozzák.

4. Egyes esetekben intézkedéseket kell hozni a foglalkoztatási szolgálat általános keretein belül,

- (a) külön foglalkoztatási ágakkal foglalkozó irodák létrehozására, amelyek olyan különleges iparágakban vagy foglalkozásokban munkavállaló munkáltatók és munkavállalók szükségleteinek kielégítésére specializálódtak, mint kikötői szállítás, kereskedelmi tengerészet, építőipar, csatorna- és útépítés, mezőgazdaság és erdészet, háztartási alkalmazotti jellegű munka, vagy bárhol, ahol az iparág vagy a foglalkozás vagy más speciális tényező jellege és fontossága az ilyen külön iroda fenntartását indokolja;
- (b) speciális intézkedés kidolgozására
  - (i) a fiatakorúak
  - (ii) mozgássérültek és
  - (iii) technikusok, szakmunkások, fizetett alkalmazottak és ügyintézők elhelyezésére;
- (c) hozzáértésük és fizikai képességük alapján.

II. A VONATKOZÓ MUNKAERŐPIACI INFORMÁCIÓK

5. A foglalkoztatási szolgálat gyűjti a munkaerőpiacra vonatkozó információkat, beleértve azokat az anyagokat, amelyek

- (a) A jelenlegi és jövőbeni munkaerőigényekre vonatkoznak (beleértve azoknak a munkavállalóknak a számát és típusát, akikre szükség van, az iparági foglalkozási ág és körzet szerinti alapon csoportosítva).
- (b) A jelenlegi és jövőbeni munkaerő-kínálatra vonatkoznak, (beleértve a munkavállalók számának, korának, nemének, szakmájának, foglalkozásának, iparágának és lakóhelyének részleteit, és a foglalkoztatást kérelmezők számának, területi elhelyezkedésének és adatainak részleteit).

6. A foglalkoztatási szolgálat folyamatos vagy speciális tanulmányokat készít olyan kérdésekről, mint

- (a) a munkanélküliség oka és keletkezése, beleértve a technológiai munkanélküliséget is;
- (b) a foglalkoztatást keresők speciális csoportjának, úgy mint rokkantak és fiatakorúak elhelyezése;
- (c) azok a tényezők, amelyek a foglalkoztatás szintjét és jellegét befolyásolják;
- (d) a foglalkoztatás jogi szabályozása;
- (e) szakmai tanácsadás az elhelyezés tekintetében;
- (f) foglalkozás- és munkahelyelemzés, és
- (g) a munkaerőpiac szervezetének más tényezői.

7. Ezeket az információkat megfelelően képzett és minősített személyzet gyűjti, ahol szükséges, együttműködve más hivatalos testületekkel és munkaadói és munkavállalói szervezetekkel.

8. Az információk gyűjtésére és elemzésére vonatkozó módszerek felölelik, amennyiben hasznosnak és megfelelőnek bizonyul:

- (a) azon testületek közvetlen megkérdezését, amelyek speciális ismeretekkel rendelkeznek a kérdéses tárgyról, így más nyilvános testületeket, munkaadói és munkavállalói szervezeteket, állami és magán vállalkozásokat, és vegyes bizottságokat;
- (b) a munkafelügyelettel, munkánélküli segély-egyletekkel és támogató szolgálatokkal való együttműködést;
- (c) rendszeres jelentéseket olyan kérdésekről, amelyek speciális összefüggésben állnak a munkaerőpiaccal, és
- (d) különleges kérdések, kutatási tervek és a foglalkoztatási szolgálat által készített elemzések vizsgálatát.

III. MUNKAERŐMÉRLEG

9. A munkaerőpiac lehető legjobb szervezésének megkönnyítésére, a teljes foglalkoztatottság elérésére és fenntartására és termelőerők fejlesztésére és használatára irányuló nemzeti program szerves részeként, éves nemzeti munkaerőmérleget kell készíteni, a lehető leghasználhatóbbat, az általános gazdasági irányítás részeként.

10. A munkaerő-mérleget a foglalkoztatási szolgálat készíti el, ahol szükséges, más állami hatóságokkal együttműködve.

11. A munkaerő-mérleg magába foglalja a munkaerő-kínálat és -kereslet előre jelzett terjedelmére és elosztására vonatkozó részletes anyagot.

IV. ÁLLÁSKÖZVETÍTÉS

12. A foglalkoztatási szolgálat

- (a) megőrzi szigorú semlegességét az olyan munkahelyeken rendelkezésre álló elhelyezkedési lehetőség esetében, ahol a foglalkoztatásra nézve munkaügyi vita keletkezett;
- (b) nem küld munkavállalókat olyan munkahelyekre, ahol a fizetések vagy a munkafeltételek azon szint alá esnek, amelyet a törvény vagy az uralkodó gyakorlat meghatároz;
- (c) a munkavállaló munkahelyre közvetítésében nem diszkriminál a kérelmezők között, faj, bőrszín, nem vagy vallás alapján.

13. A foglalkoztatási szolgálat felelős azért, hogy a munkahely-igénylőket ellássa azon munkahelyre vonatkozó információkkal, amelyre az ilyen munkaerőt közvetítette, beleértve azon ügyekkel kapcsolatos információkat is, amelyekkel az előző bekezdés foglalkozik.

V. A MUNKAERŐ MOBILITÁSA

14. A munkaerő mobilitásának megkönnyítése céljából, amely a maximális termelés és foglalkoztatottság eléréséhez és fenntartásához szükséges, a foglalkoztatási szolgálatnak meg kell tenni azokat a lépéseket, amelyeket a következőkben a 15-20. cikkek javasolnak.

15. A legteljesebb és legmegbízhatóbb információkat kell összegyűjteni és terjeszteni más foglalkoztatási ágakban és körzetekben a foglalkoztatási lehetőségekről, a munkafeltételekről, valamint ezekben a körzetekben az életfeltételekről (beleértve a megfelelő lakás szerzésének lehetőségét is).

16. A munkásokat megfelelő információkkal és tanácsokkal kell ellátni abból a célból, hogy a foglalkozásuk vagy lakhelyük megváltoztatása miatti ellenkezést megszüntessék.

17.(1) A foglalkoztatási szolgálatnak meg kell szüntetni a földrajzi áthelyezést akadályozó gazdasági tényezőket olyan eszközökkel is — mint pl. pénzügyi segítség —, amelyeket szükségesnek vél.

(2) Ilyen segítséget kell nyújtani a szolgálat által jóváhagyott esetekben, azon áthelyezés tekintetében, amelyeket a szolgálat révén vagy jóváhagyásával végeztek, különösképpen ott, ahol egyéb lehetőség nincs, minthogy a munkavállaló viselje azokat az extra költségeket, amelyek az áthelyezéssel függenek össze.

(3) A támogatás összegét a nemzeti és egyéni körülmények alapján határozzák meg.

18. A foglalkoztatási szolgálatnak támogatni kell a munkanélküli segélybiztosítókat és segélyező hatóságokat azon feltételek meghatározásában és értelmezésében, amelyek szerint a rendelkezésre álló munkahelyet, amely a foglalkoztatást tekintve más, mint a munkanélküli személy szokásos foglalkozása vagy amely őt lakhelyének megváltoztatására kényszeríti, számára megfelelőnek kell tekinteni.

19. A foglalkoztatási szolgálatnak támogatnia kell az illetékes hatóságokat a képzési és átképzési tanfolyamok programjának létrehozásában és kifejlesztésében (beleértve a tanoncokat, kiegészítő képzést, és magasabb képzést adó tanfolyamokat) a személyek ilyen tanfolyamokra való kiválasztásával és azon személyek munkahelyi elhelyezésével, akik azt elvégezték.

VI. VEGYES RENDELKEZÉSEK

20. (1) A foglalkoztatási szolgálat együttműködik más állami és magántestületekkel a foglalkoztatási problémákkal kapcsolatban.

(2) Ebből a célból konzultálni kell a szolgálattal és véleményét figyelembe kell venni minden olyan koordinációs szervezetnek, amely az alábbi kérdésekre vonatkozó politika kidolgozásával és alkalmazásával foglalkozik:

- (a) ipar telepítése;
- (b) közművek és kommunális beruházások;
- (c) technológiai haladás a termelés és a foglalkoztatottság összefüggésében;
- (d) migráció;

- (e) lakáskérdés;
- (f) szociális intézmények, mint pl. egészségügy, iskolák és üdülési lehetőségek létesítése;
- (g) a munkaerő-kínálatot érintő általános településtervezés és -szervezés.

21. A foglalkoztatási szolgálat által nyújtott lehetőségek kihasználásának javítására és a szolgálat feladatainak hatékonyabb ellátására a szolgálatnak meg kell hozni az alábbi, a 22-25.cikkek által előírt intézkedéseket.

22. (1) Folyamatos erőfeszítéseket kell tenni, hogy a foglalkoztatási szolgálat információit és szolgáltatásait az állást kereső személyek vagy munkavállalók teljesen önkéntesen igénybe vegyék.

(2) Ezek az erőfeszítések magukba kell foglalják a filmek, rádió és a tömegtájékoztatás és közönség kapcsolatok minden más formájának használatát, és abból a célból, hogy különösen a munkaadók és munkavállalók, valamint szervezeteik előtt jobban megismertessék és értékeljék a szolgálat alapvető munkáját a foglalkoztatás szervezésében és azokat az előnyöket, amelyet a munkavállalók, munkaadók és a nemzet számára jelent a foglalkoztatási szolgálat legteljesebb felhasználása.

23. Azokat a munkavállalókat, akik munkanélküli segély vagy járadék iránt folyamodnak és amennyire lehetséges, azokat a személyeket, akik az állami vagy a kormány által támogatott képzési programokon belül szakmai képzési tanfolyamokat végeznek, kötelezni kell, hogy a foglalkoztatási szolgálatnál álláskereső érdekében jegyeztessék be magukat.

24. Különleges erőfeszítéseket kell tenni, hogy bátorítsák a fiatalokat és amennyire lehetséges, minden olyan személyt, aki először áll munkába, hogy álláskereső érdekében jegyeztessék be magukat, és vegyenek részt az állásinterjú/munkaerőfelvételi beszélgetésen.

25. A munkaadókat, beleértve az állami vagy fél-állami vállalkozások vezetését is, ösztönözni kell, hogy a szolgálatnak jelezzék a megüresedéseket.

26. Rendszeres erőfeszítéseket kell tenni, hogy a foglalkoztatási szolgálat hatékonyságát olyan módon fejlesszék, hogy elkerüljék a minden foglalkoztatási ágra kiterjedő magán-munkaközvetítő ügynökségek szükségességét, kivéve azokat, ahol az illetékes hatóság különleges okok miatt a magánügynökségek létét kívánatosnak vagy fontosnak tartja.

VII. A FOGLALKOZTATÁSI SZOLGÁLATOK KÖZÖTTI NEMZETKÖZI EGYÜTTMŰKÖDÉS

27. (1) A foglalkoztatási szolgálatok közötti nemzetközi együttműködés magában foglalja, amennyiben az hasznos és megoldható, és ahol ez kívánatos, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal segítségével:

- (a) a munkaerő-gazdálkodás politikájával és módszereivel összefüggő információk és tapasztalatok szisztematikus cseréjét, mind bilaterális, vagy regionális, vagy multilaterális alapokon; és
- (b) a munkaerő-gazdálkodás kérdéseivel foglalkozó bilaterális, regionális vagy multilaterális technikai konferenciák szervezését.

(2) Az Egyezmény 6. cikk (b) albekezdésének (iv) szakaszával összhangban jóváhagyott bármely munkaerő-mozgás megkönnyítésére, a foglalkoztatási szolgálat, az őt irányító állami hatóság kérésére és ahol kívánatos, a Nemzetközi Munkaügyi Hivatallal együttműködve:

- (a) gyűjti, ha szükséges, más testületekkel és szervezetekkel együttműködve azokat az információkat, amelyek olyan munkahely iránti kérelmekre és üresedésekre vonatkoznak, amelyeket nemzeti keretek között nem lehet betölteni, azért, hogy javítsa a munkások ki- és bevándorlását, hogy amennyiben lehet, képesek legyenek az ilyen igényekre és megüresedésekre válaszolva az állást betölteni;
- (b) együttműködik más illetékes nemzeti vagy külföldi hatóságokkal, a migrációra vonatkozó kormányközi bilaterális, regionális vagy multilaterális megállapodások előkészítéséről és alkalmazásáról.